

Dosarul nr. 3r-265/22
2-22058322-01-3r-03082022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

DECIZIE

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Nina Vascan
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând recursul depus de Marcel Smochin, reprezentat de avocatul
Valentin Fediuc,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii
privind contestarea actelor administrative individuale defavorabile,

împotriva încheierii din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Marcel
Smochin

c o n s t a t ă :

La data de 26 aprilie 2022 Marcel Smochin a depus la Curtea de Apel
Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al
Magistraturii, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 7/1 din 21 ianuarie 2022,
trimiterea contestației spre examinare în fond către Plenul Colegiului Disciplinar al
CSM; constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil și un recurs efectiv
garantat de art. 6, 13 CEDO în cadrul procedurii disciplinare pornite la sesizarea sa
în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Marcel Smochin a
indicat că potrivit art. 29 alin. (3) pct. 2) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu
privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind respingerea
contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este

definitivă. Însă, hotărârea menționată în norma reprodusă nu este irevocabilă, pe motiv că poate fi contestată în temeiul art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Reclamantul a susținut că nu este admisibilă interpretarea dispozițiilor coroborate ale art. 29 alin. (2) pct. 2) și art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pentru că în caz contrar se va ajunge la inaplicabilitatea și lipsirea de efecte juridice a normei prevăzute la art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Reclamantul a susținut că, prin restituirea fără examinare a contestației, se încalcă dispozițiile procedurale prevăzute la art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, art. 4 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, adică se încalcă dreptul autorului sesizării de a contesta Hotărârile Colegiului disciplinar la Consiliul Superior al Magistraturii, implicit dreptul părții la un recurs efectiv prevăzut la art. 13 și art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin încheierea din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău reclamantului Marcel Smochin i-a fost stabilit un termen de 15 zile, din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru înlăturarea neajunsurilor indicate în partea motivată a încheierii (f.d. 9-11).

La data de 10 iunie 2022 Marcel Smochin a depus cerere privind lichidarea neajunsurilor (f.d. 14-16).

Prin încheierea din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii privind contestarea actelor administrative individuale defavorabile (f.d. 69-74).

Pentru a decide astfel, prima instanță a indicat că, o persoană interesată căreia Inspekția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Prima instanță a subliniat că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către

statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a notat că, la depunerea contestației împotriva hotărârii nr. 197/10 din 22 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul Marcel Smochin neîntemeiat s-a bazat pe prevederile art. 39 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, deoarece, din dispozițiile acestei norme reiese că, pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) al legii indicate, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî: constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6; constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară; încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară; încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 19 alin. (4).

Prima instanță a reiterat că în speță, prin decizia Colegiului disciplinar nr. 7/1 din 21 ianuarie 2022, contestația depusă de Marcel Smochin a fost restituită fără examinare, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art. 36 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art. 39 alin. (1) din aceeași lege.

În această ordine de idei, prima instanță a menționat că nu poate fi reținut argumentul lui Marcel Smochin cu referire la faptul că i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare adoptate în condițiile art. 36 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dar nu și a hotărârilor colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis asupra inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ depuse de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actelor administrative.

Suplimentar, prima instanță a punctat că, admisibilitatea sau inadmisibilitatea unei acțiuni, nu se limitează doar la temeiurile menționate în special la art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, dar și la exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri certe și concludente.

La data de 21 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc a depus recurs împotriva încheierii din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea

recursului, casarea încheierii și adoptarea unei noi decizii, prin care cauza să fie restituită la Curtea de Apel Chișinău pentru judecare în fond (f.d. 79-80).

În motivarea recursului recurentul Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc a invocat că încheierea contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, din motiv că aceasta nu corespunde prevederilor legale și nu a răspuns în mod sigur și expres tuturor obiecțiilor formulate de către reclamant în procesul examinării acțiunii, iar soluția adoptată este una contradictorie și neîntemeiată.

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din actele cauzei rezultă că copia încheierii din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului Valentin Fediuc, care reprezintă interesele lui Marcel Smochin la data de 21 iulie 2022 (f.d. 80-verso).

Astfel, se constată că recurentul Marcel Smochin s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 iulie 2022, în termenul legal.

Potrivit art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inoportună invitarea părților la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Marcel Smochin împotriva încheierii din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, urmează a fi respins, din următoarele considerente.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că în speță, obiectul recursului vizează legalitatea încheierii din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind contestarea actelor administrative individuale defavorabile, a fost declarată inadmisibilă.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, în conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

La rândul său, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, statuează expres că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Din materialele dosarului rezultă că, la data 09 iulie 2021 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea lui Marcel Smochin, prin care acesta și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătorei Chișinău, sediul Centru, Victoria Sanduța.

Prin decizia nr.675s-1015p/m din 06 august 2021 a Inspecției judiciare din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii, a fost respinsă sesizarea înaintată de către Marcel Smochin, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia nr.675s-1015p/m din 06 august 2021 a Inspecției Judiciare de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, Marcel Smochin a depus contestație împotriva deciziei nominalizate.

Prin hotărârea Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.197/10 din 22 octombrie 2021, a fost respinsă contestația depusă de Marcel Smochin împotriva deciziei nr.675s-1015p/m din 06 august 2021 a Inspecției judiciare.

Nefiind de acord cu hotărârea emisă pe marginea contestației sale, Marcel Smochin a contestat-o la Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin decizia Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr.7/1 din 21 ianuarie 2022, contestația depusă de Marcel Smochin împotriva hotărârii nr.197/10 din 22 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului Disciplinar, a fost restituită fără examinare, pe motiv că această hotărâre este definitivă și nu se supune nici unei căi de atac.

La data de 26 aprilie 2022 Marcel Smochin a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 7/1 din 21 ianuarie 2022,

trimiterea contestației spre examinare în fond către Plenul Colegiului Disciplinar al CSM; constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil și un recurs efectiv garantat de art. 6, 13 CEDO în cadrul procedurii disciplinare pornite la sesizarea sa în fața Consiliului Superior al Magistraturii.

Prin încheierea din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii privind contestarea actelor administrative individuale defavorabile (f.d. 69-74).

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Dispozițiile legale enunțate *inter alia* reglementează condițiile testului de admisibilitate pe care trebuie să le parcurgă acțiunea în contencios administrativ, inclusiv pentru acțiunea în contestare.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative.

Or, reclamantul care înaintează acțiune trebuie să urmărească și să justifice procesual, pentru testul de admisibilitate, revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, prima instanță întemeiat a conchis că, Marcel Smochin revendică încălcarea, prin adoptarea actului administrativ contestat, a unui drept în sensul art.17.

În consolidarea concluziei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, prima instanță întemeiat a reținut faptul că, Marcel Smochin a contestat hotărârea Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 197/10 din 22 octombrie 2021, în calitate de parte a raportului administrativ existent. Or, hotărârea nominalizată a fost adoptată ca urmare a examinării contestației depuse de ultimul împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr.675s-1015p/m din 06 august 2021, emise pe marginea sesizării depuse de Marcel Smochin, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Victoria Sanduța.

În asemenea circumstanțe, în condițiile în care însuși Marcel Smochin este subiectul care a depus contestația împotriva deciziei Inspecției Judiciare nr.675s-1015p/m din 06 august 2021, emisă de asemenea la plângerea lui Marcel Smochin, este indubitabil faptul că acesta poate invoca un interes legitim pe marginea

activității administrative realizate și a actului administrativ emis, fapt ce presupune în mod automat că, reclamantul/recurentul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține la caz prevederile art. 27 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, potrivit căruia completele de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

În accepțiunea art. 28 alin. (1) și (3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. Completele de contestație decid: admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; respingerea contestației ca neîntemeiată.

În temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

În speța dedusă judecății prezintă relevanță și prevederile 85 și 86.1 ale Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.505/24 din 13 noiembrie 2018, care reglementează că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de contestație prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, în conformitate cu art. 71 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 8 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția Judiciară și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de înfăptuire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspecția Judiciară cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Astfel, conform art. 27 alin. (2) și 29 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație sunt formate din trei membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea Colegiului disciplinar. În completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu,

doi judecători și un reprezentant al societății civile. Iar hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

În consecință, prin lege organică și anume articolele 27-29 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției Judiciare.

Astfel, o persoană interesată, căreia Inspecția Judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar.

Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57).

Condiția impusă constant de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Astfel, prima instanță întemeiat a constatat că reclamantul Marcel Smochin a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată soluția Curții de Apel Chișinău de declarare a cererii de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin ca inadmisibilă, având în vedere că acțiunea acestuia a fost formulată cu referire la activitatea jurisdicțională reglementată printr-o Lege organică specială – Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin hotărârea nr. 197/10 din 22 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii i s-a explicat lui Marcel Smochin că, în cadrul examinării sesizării s-a stabilit că, motivele invocate de autor nu reprezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare în acțiunile judecătorului vizat, prevăzute de art. 4 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, iar decizia nr.675s-1015p/m din 06 august 2021 a Inspecției judiciare este întemeiată.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că, la depunerea contestației împotriva hotărârii 197/10 din 22 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, recurentul Marcel Smochin eronat s-a bazat pe prevederile art. 39 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, deoarece, din dispozițiile acestei norme reiese că, pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) al Legii nominalizate, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî: constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6; constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară; încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară; încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art.19 alin.(4).

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că prin decizia nr. 7/1 din 21 ianuarie 2022 a Plenului Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, contestația depusă de Marcel Smochin a fost restituită, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art. 36 din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii conform art. 39 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut argumentul recurentului Marcel Smochin cu referire la faptul că i-a fost îngădit accesul la justiție, întrucât în această situație, cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor Colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare adoptate în condițiile art. 36 alin. (1) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dar nu și a hotărârilor Colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

La acest segment, important este de remarcat că prin decizia Curții Constituționale nr.137 din 29 septembrie 2022, a fost declarată inadmisibilă

sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a tezei a doua din art.29 alin.(3) din Legea nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, normă juridică ce are incidență directă în speța dedusă judecătii.

Curtea Constituțională în decizia nominalizată a punctat că articolul 20 din Constituție își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (DCC nr.37 din 30 martie 2021, §32; DCC nr.85 din 8 iunie 2021, §28). Pentru ca articolul 6§1 din Convenție să fie aplicabil, trebuie să existe o „dispută” cu privire la un „drept” despre care se poate afirma că este recunoscut în dreptul național, indiferent dacă este protejat sau nu de Convenție (Regner v. Republica Cehă (MC), 19 septembrie 2017, §99; Denisov v. Ucraina (MC), 25 septembrie 2018, §44).

Curtea Constituțională a constatat că potrivit art.19 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi depusă de o persoană ale cărei drepturi au fost încălcate ca urmare a faptei comise de judecător sau de o altă persoană care poate invoca un interes legitim. Conform art.23 alin.(11) și 26 alin.(1) din aceeași lege, în cazul în care nu se constată existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare sau faptele invocate în sesizare nu se confirmă prin probele administrate în procesul verificării prealabile, inspectorul-judecător elaborează o decizie motivată de respingere a sesizării, care poate fi contestată în fața completelor de examinare a contestațiilor ale Colegiului disciplinar.

Curtea Constituțională a menționat că pretinsa existență a unui drept de acces la un tribunal împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării nu este demonstrată prin existența unui drept „civil” care poate fi apărat în justiție. Răspunderea disciplinară a judecătorilor reprezintă o procedură de drept public care urmărește să asigure responsabilitatea judecătorilor și, prin urmare, încrederea publicului în justiție. Fără a nega importanța acestei instituții, Curtea Constituțională a relevat că în eventualitatea sancționării disciplinare a unui judecător, persoana care a depus sesizarea nu va obține vreun avantaj patrimonial sau nepatrimonial care ar putea fi catalogat ca un drept „civil”.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție punctează că, prima instanță întemeiată a concluzionat că admisibilitatea/inadmisibilitatea unei acțiuni, nu se limitează doar la temeiurile menționate în special la art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, dar presupune exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri certe și concludente.

Ținând cont de cele indicate mai sus și de prevederile legale pertinente cauzei, instanța de recurs conchide că Curtea de Apel Chișinău a aplicat corect normele de drept procedural și material și a emis o încheiere legală și întemeiată.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și legală, iar recursul depus de Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc este nefondat, completul specializat pentru

examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Marcel Smochin, reprezentat de avocatul Valentin Fediuc și se menține încheierea din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Nina Vascan

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron